

SECTORS

ECONOMIA VERDA

185.423

milions d'euros suposava l'any 2016 el patrimoni gestionat a Espanya segons criteris ambientals i socials

XAVIER CERVERA / ARXIU

Una etiqueta ecològica per a les finances

La Comissió Europea treballa en un full de ruta per reconduir l'estalvi i la inversió cap a projectes sostenibles

Lorena Farràs Pérez

La Comissió Europea vol impulsar la contribució del sector financer en la lluita contra el canvi climàtic reconduint l'estalvi i la inversió cap a projectes empresarials sostenibles, que ajudin a mitigar l'impacte de l'escalfament global i a descarbonitzar l'economia. El problema és que no surten els números. Com reconeix el vicepresident econòmic de la Comissió Europea, Valdis Dombrovskis, d'aquí al 2030 caldria invertir 180.000 milions d'euros addicionals cada any per assolir els objectius de sostenibilitat fixats a l'acord de París. Per això Brussel·les té tant interès per les finances verdes, com se les coneix popularment.

L'ens comunitari està treballant en un pla d'acció per fomentar la inversió en sectors i activitats sostenibles. Una de les mesures estrella és la creació d'una etiqueta ecològica per als productes financers. Aquest segell, semblant al que ja funciona amb els aliments ecològics, identificarà les ofertes del sector financer que compleixin certs criteris mediambientals. La Comissió Europea està convençuda que hi ha una demanda de serveis financers ecològics entre els consumidors i entre els grans fons d'inversió i que posada en marxa l'etiqueta en

facilitaria la comercialització. "És aviat per saber en què consistirà aquesta etiqueta, encara s'està creant el grup d'experts tècnic que l'ha de definir", assenyala Adrián García Bruzón, responsable d'anàlisis i estudis de Spainsif. Quant als serveis financers als quals s'aplicarà, l'expert explica que inicialment es començarà "per un estàndard de bons verds". Tot i això, Brussel·les reconeix que crear l'etiqueta no serà fàcil, i probablement no estarà disponible fins l'any 2020 tirant curt.

DADA

180.000

milions d'euros addicionals l'any ha d'invertir la Unió Europea per assolir l'any 2030 els objectius pactats en l'acord de París, segons el vicepresident econòmic de la Comissió Europea, Valdis Dombrovskis

A Europa ja hi ha experiències semblants, tot i que privades. L'agència de certificació financer luxemburguesa LuxFLAG té una etiqueta que valida fons d'inversió destinats a projectes centrats en la mitigació i adaptació al canvi climàtic. La francesa Novethic, especialitzada en l'anàlisi de la inversió socialment responsable (ISR), també posseeix el seu propi segell ISR.

L'Associació de Mercats Financers d'Europa (AFME, seguint les sigles en anglès) ha donat la benvinguda al pla de la Comissió Europea. "Ja fa temps que el sector financer impulsa iniciatives relacionades amb les finances sostenibles de manera voluntària. Com per exemple donant suport a iniciatives de fóruns d'inversió sostenible i responsable per tot el món, els Principis d'Inversió Responsable o el desenvolupament de productes financers que inclouen els criteris ASG en les seves decisions d'inversió", explica García Bruzón.

L'expert de Spainsif opina que "el sector financer exerceix un paper fonamental en la lluita contra el canvi climàtic". García Bruzón valora la capacitat del sector "per reorientar inversions cap a tecnologies i projectes sostenibles, finançar un creixement sostenible en el temps i contribuir a la transició a una economia circular de baix carboni i resilient al clima".

Actualment ja hi ha algun producte financer verd, com els bons verds, les hipoteques verdes o d'eficiència energètica i les préstecs verds.

●●
=====

Productes financers 'verds'

Bons verds

És un tipus de deute emès per institucions públiques o privades que es llança per finançar projectes sostenibles.

Hipoteques verdes

Són préstecs per adquirir immobles eficients energèticament o bé que s'hi hagi de fer una rehabilitació energètica.

Crèdits verds

Préstecs de diners per finançar projectes que tinguin un impacte positiu sobre el medi ambient.

Francesc Raventós

Exdegà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

La Xina, un deute massa elevat

El Fons Monetari Internacional (FMI) està preocupat pel risc que suposa l'elevat endeutament de la Xina, segona potència econòmica mundial, perquè si entrés en recessió els seus efectes repercutirien a escala mundial.

Com que no hi ha gaire transparència sobre les xifres del deute xinès, el seu volum difereix segons les fonts consultades. Per l'FMI el deute d'entitats no financeres, l'any 2016, era del 235% del PIB, però pel professor Christopher Balding, de l'HSBC Business School de la Universitat de Pequín, incloent-hi el "crèdit privat a l'ombra", arriba a la impressionant xifra del 833% del PIB. El problema segurament no és només l'elevat import del deute, sinó la baixa qualitat de part del crèdit, que s'ha destinat a inversions especulatives, ostentoses, o a empreses insostenibles.

L'FMI afirma que el fort creixement de l'economia xinesa dels darrers anys ha estat impulsat per un crèdit desbordat, i això ara comporta riscos de possibles ajustaments disruptors i d'una desacceleració sobtada del creixement. Per tant, cal una acció política decisiva del Govern per desinflar de manera controlada el boom del crèdit. El president xinès, Xi Jinping, i el seu Govern en són plenament conscients; de fet, ja ha començat un procés de desaplanament. El banc central ha tancat l'aixeta del crèdit fàcil. Ara tot se centra a evitar que es pugui caure en una recessió.

Però aquest no és un problema exclusiu de la Xina. Molts països es troben en una situació semblant. El deute mundial públic i privat l'any 2017 s'elevava a 233 bilions de dòlars, equivalents al 320% del PIB mundial. Als països de l'eurozona era el mateix any del 405% del PIB, del qual 86,3% PIB era deute públic.

Els EUA i la UE han aconseguit recuperar el creixement gràcies a les facilitats creditícies dels bancs centrals, però ara la Reserva

Federal americana ja està apujant el tipus d'interès i el BCE ha anunciat que a partir d'aquest setembre deixarà d'injectar euros al mercat.

Quins efectes tindrà el diner més escàs i més car? Quin hauria sigut el creixement real de l'economia xinesa si el nivell de deute no s'hagués desbordat? Els EUA i la UE ja podran mantenir un creixement raonable sense la "respiració assistida" del crèdit fàcil?

S'hauria d'aprofitar la bonança actual i les bones expectatives econòmiques mundials per reduir gradualment el pes del deute en l'economia, analitzar molt bé cada dòlar, euro o iuan que s'inverteix i seguir molt de prop l'impacte sobre els mercats, per poder prendre decisions ràpides i a temps que evitin una nova recessió. |